

231. O hør, du Bonde, kjær Broder min.

(Til Bonden.)

Joh. Chr. Gebauer.

Andantino.

mf *dolce* *poco rit.*

1. O hør, du Bon-de, kjær Bro-der min, og véd du hvad! mig

a tempo *rit.* *mf*

tyk-kes, du er dog saa tung i Sind og sjæl - den glad; du

a tempo

har jo nok af de Go-der, der skat-tes mest iblandt Folk, men jeg

dolce

véd, hvad du fat-tes, for - di du skal raa - de de Ru - ner.

2. Luk op dit Øje, og se dig om
Med frejdt Blik,
At klart du kan vide, hvor langt du kom
Den Tid, der gik!
Se over Krav, der er lige med Trælles,
Over dit eget og ud til det fælles,
Fordi du skal raade de Runer.

3. Luk op dit Øre for Tonens Klang
Og Ordets Magt!
Den Vej er den lige og rette Gang
Til Hjertet lagt.
Lyt til de Draper, der klinge fra Voven,
Højen paa Heden og Stenen i Skoven,
Fordi du skal raade de Runer.

4. Luk op dit Hjerte for Aandens Liv,
For Kjærlighed!
Den trykker din Byrde, som vissent Siv,
Til Jorden ned,
Løfter din Tanke, som Fugl over Dale,
Løser din Tunge og fører din Tale,
Fordi du skal raade de Runer.

5. O hør, min kjær Broder, jeg siger dig,
Saa godt jeg kan:
Det baader os ikke at gaa den Vej,
Vi plejer van;
Stævnet er sat, hvor vi alle skal mødes,
Eller vor Friheds Velsignelse ødes,
Og du, du skal raade de Runer.

Mads Hansen.